

**עין משפט
גן מצוה**

גג א"ר מ"ד פ"ד מה'י מ"ה
לכ"ס:
ג' ב' מ"י פ"ד ה"א הלכות
ק"ש הלכות ז' ו' ו' ו'
ל"ח ב"ב פ"ג ס"ג פ"ג
ג' ב' ג' מ"י פ"ד מ"ה
מ"ה ל"ג ע"ט מ"ג פ"ג
י"ט ע"ט פ"ד ח"ח ס"ט פ"ג
פ"ג:
ג' ה' מ"ד ו' מ"ה ע"ט פ"ד
ל"ח ס"ט פ"ג פ"ג:
ג' ו' מ"י פ"ג ס"ג פ"ג
ע"ט ע"ט פ"ג ס"ט פ"ג
פ"ג:

רבינו הנגאל

ו' יוחנן ורבי'ל ו' אלעזר
ו' יוסף ו' ביבי הנינה ו' הר
מאנו ו' זורא ו' זורא ו' זורא ו' זורא
פ"ג נבנאו חר' זור' ו' זור'
יוחנן ורבי'ל ו' זורא ו' זור'
אלעזר ו' יוסף ו' ביבי הנינה
זורא ו' זורא ו' זורא ו' זורא
מאנו ו' זורא ו' זורא ו' זורא
י"ט ע"ט פ"ד ח"ח ס"ט פ"ג
פ"ג:
ג' ה' מ"ד ו' מ"ה ע"ט פ"ד
ל"ח ס"ט פ"ג פ"ג:
ג' ו' מ"י פ"ג ס"ג פ"ג
ע"ט ע"ט פ"ג ס"ט פ"ג
פ"ג:
ג' ה' מ"ד ו' מ"ה ע"ט פ"ד
ל"ח ס"ט פ"ג פ"ג:
ג' ו' מ"י פ"ג ס"ג פ"ג
ע"ט ע"ט פ"ג ס"ט פ"ג
פ"ג:

כב:

ונחו' עורא היבן תקן. בהרבה מקומות (ס) גבי שאר תקנות לא פריך
גמרא ק"י אלא שאני הכא דכבר הרגיל בכל יום הוא על כן
אנו זכורים: **ולית ה'ב'תא כוותיה.** דטבילה בכל יום ארבעים סאה
אלא אפילו לאחרים נמי שגי במשעה קבין אי נמי הי פירושו וליט
הלכתא כוותיה אלא כרי' יהודה בן
במילא דאמר דברי מורה אין מקבלין
טומאה וי"מ דוקא למורה: אלא למסלה
נריך (ס) טבילה ופי' ר"י דלא שגא
והטובל בערב יזה"כ אין לו לנרך
והמנבך הזה כרסה לטעלה:
טו אלא רבוי' עלימא חוזר צראש.
וה"ה דה"מ לאוקמי דכזיל
עלמא אין חזר לרשא ומדלא מוקי הכי
ש"מ דהלכה דחזר למלשא וכן לקמן
(ס) כהדי' אמר ר' אבהו חזר לרשא
ומינוה דכמסקת ר"ה (נף ל:): א"ר
יוחנן שעת שעת תפשות נטי' שעות
אם ישא אלמא תקיעות מטטרפות
א"ע"ג דשהה כדי לעשות כולם וכן
נמנינה (פ"ג ד' י:): נמי דאמרין
אמר רב אין הלכה כרבי מונא דאמר
חזר מחר לרשא דקאמר נקוט
דרכ זיני צידך וזומר השך מקו'י דיש
אלא דשאני הכא דאין ראו לקרות
וכן לקמן (ד' ד:): דרבי אבהו אול
נמנופה המטופפות דהתם כ"ע מודו.
דחזר לרשא אכל היכא דגנרא חיי כמו
מנינה ושופר כזיל עלמא מודו דאני
חזר לרשא אלא למקום שפסק ורבינו
יהודה פירש (ס) דהכא לא מני למימרא
דכזיל עלמא דאין חזר לרשא ונדשהה
קמפי'לנה דהא לכ"ע היו נגנרא חיי
כיון דאני חזר לרשא אכל ודאי אי
יורה עומד הכי הוא אמר ליה:
והא זבח רשעים תועבה. פרי'
דדוקא נמקום שהיה יכול
להתמסק ונתלו' שיש עס נו'ה:
אע"פ שהתפלא ה'פ'תו תועבה.
וכי עמועה ת'ה לא יוכל לתקן
ור"י פ'י דיחזור ויתפלא:
ממתין עד ששכחו המים. נמשפין
על גבי קרקע או ע"ג
נגדים ואין עס טופא ע"מ להטפית
דמשמע לקמן (ד' כה). כגון דעני'
עוף טיף שנגנלא מהרה כן פי'
הרב דני יוסף ומניה נראה אפילו
אם יש בהן טופא על מנת להטפית
מומחין כיון דמדאורייתא איני'
אסורין אלא כנגד העמוד בלבד ורשב'ן
הוא דגזור וסיון שעומד ככר נמשלמו:
לא אטרמוהו רבנן לחזור נמשלה:
חיישין

מי שמתו פרק שלישי ברכות

קיעלשא. כעמק הכית מדר שלפני הערקלין שקורין פוטעיג'ו' בעל"ו:
אטטמיד. נמחזקו שכרו ונלמדו כלומר לזך לכו עוד זו: **וקא מיפ'לגי**
אמוראי. רב דימי ורבינן: **דאפ' מר.** גבי עשר מקנות ב"ב כפרק
מרונה: **אמר רבא הלכשא וכו'.** אפ'לוגמא דאמוראי הוא דפסק רבא
דפליגי אליבא דרבנן. מיחו השהא
אין כרטי יהודה בן במירא נהגינן
דלדמר רב נתמן לעיל ורב נתמן רב
ימחך במרלא הוה: לעלומו. לעסוק
במורה לעלמו אכל ללמד לאחרים מ'
סאה: ור"י **אומר מ' סאה מ' מ'**
סאה שאמרו בכל ענין שהן ולקמן
מפרש לה: **מ' מ' סאה' וזנא ומ' מ' סאה'**
זנא. פליגי ארישא בפיפושא דמילתא
דמ"ק: אפיפ'א. דר' יהודה: **ל"ש אלא**
בקרקע. לא סימנא מ"מ דר' יהודה
לאכשורי בכלי אמא דאין ככר אלא
מ' סאה בקרקע ולקמן בעי א"כ מאי
זנא סאה: **לא הולכמי לא לזו ולא לזו**
נמי דלאסוקי אחרים ידי חוכמן
כלאחרים דמי: **דנפול עילואי.** לא
דוקא אלא טעמיא בנ' סאה: **לא סאי**
ולא סאי. לא הולכמי לא לזו ולא לזו
שלא ראמי קרי: **פ'בל.** וידיך. רגיל
היה לעשות כן דהוי' ללמד אחרים
ובשאר ימות השנה לא היה עובל אלא
נותן עליו ט'. קבין: **וליש הלכשא**
כווסי. דכי היכי דלעלמו נמניה
לאחרים נמי נמניה אף נמי דקיי'ל
כרטי יהודה בן במירא:
מתנ'. לא יפסיק. תפלמו לגמרי
אלא יקאר כל כרסה וזכרה
וזומר כל הכרכות נקולר: **כמיס**
הרעיס. מיס פרוסיס: **עד שימן**
לפסוק מים. ובגמרא (לקמן כה:): (ס) מפרש
כמה מיל רמי ואזיל ומפרש לה
במקרי ממקרא והכי קמני לא יקרא
אלא מי רגליס עד שימן לתוכן מים:
וכמס ריחיק מפס. ממי רגליס:
גמ' מננס. נמנו'ה: **יומר מ'.**
פסוקיס. כגון כרטי הכנסת
דאי אפכר לפחות דתמן (נגי'ה פ"ג
ג:): הקולס כמורה לא יפחות מג'
פסוקיס: **וסמניא לצדדין.** א"כ להך עד'
שמהא לאמרו'י: **דאפ'.** לניך לפניו ילך
לפניו עד שמהא לאמרו'י: **לא אפ'.**
כגון יש נהר לפניו ממלמל כלדדיס:
דמר

מסורת הש"ס

16 כ"ק פ"ג 13 מוסחפא פ"ג
הילח פ"ג 13 (למל אלא)
17 (פ' מ"ס) לקמן כה: ד"ס
מי מפרשה 13 מני'ה ס: 13
18 (פ' מ"ס) כיוןן פ"ג ד"ס
סמ"ה 13 (ל' מ' מ"ה) מקמט
למר ולל' 13 (פ' מ"ס) מוסמט
מילך קני: ד"ס 13 גלגל,
13 (ע' ע"ן ע"ך כ"ג).

חוריה אור השלם

1. וזב רשעים תועבה אף
כי בנזהר ויבא
כש"ל כא 13

הנהגות הב"ח

16 בשבחה ר"י ד"ס ע'
שמן וכו' ונמ' פריך מטה:
17 תום' ד"ס ומ' וכו'
כסכה מקומות. י"ב פסק
אין עומין דף ל"ג נג'
כמה מ' פרק פתולה נמי ס'
הרץ למד ג' מ' מ' מ'
תפסות ס'כ': (נ' ד"ה אלא
וכי' וכו' לקמן י"ב ע"ך דף
כ"ה): (נ' בא"ר ויכתי הויה
פ"ג י"ב פ"ג כספר מלך
ל' ע"ן ו' פ"ה מפלא מאר
למדיס א'.

מוסף תוספות

א בחו"ס וירוש' כתב. בכל
דוכתא לא מייביקי לא
עורא חיי תקין אלא הא
וכן לקמן גבי דבר הבריה
לפי שהוא דבר הרגיל בכל
יום וכל משפטי' וכו' ו'
שייכי בהו. ג' בחו"ס וירוש'
כתב. ולא יפסיק הישיר
ש"פ והפליא לא נזכר.
א בחו"ס וירוש' חו"ס, אבל
אני מקום שיכול לחלות
ולתפסק דבר לא מקרי
הזכר והש"ס.

לעני רש"י

פוטעיג'ו' (פורק"א)
אכסדה.

מוסף רש"י

שוחתיך. קולירי' גלג'י
שאל נמי למתוק אלא טבל
יורד כנגדו (מחזורין ט"ו).

רב ניסים אבן

היה עומד בתפלה וזכר
שהוא בעל קרי' לא
יפסיק אמרי' עליה הלמוד
ארי ישראל (פ"ג הלכות ה')
מתינחא רביס אכל כינו
לבין עצמו פסוקי וכו'
מאי ברס כ"י יהודה אפי'
כינו לבין עצמו אינו פסוקי
כשאין לו מים לטבול אבל
יש לו מים לטבול אפי' ר'
יהודה מורה שהוא פסוקי:

חוריה אור השלם
הנהגות הב"ח
מוסף תוספות
לעני רש"י
מוסף רש"י